

DE HOOP

ABONNEMENT PRYS :

Voor de Stad 5 fr. per jaer.
 » 5 fr. per 6 maanden.
 » 1-75 fr. per trimester.
 Voor Buiten 6 fr. per jaer.
 » 5-50 per 6 maanden.
 » 2 fr. per trimester.

NIEUWS- EN AENKONDIGINGS-BLAD.

GODSDIENST.

VADERLAND.

MOEDERTAEL.

PRYS DER INSERTIEN :

20 centimen den drukregel.
 40 centimen de reklamen.
 Alle toezending van brieven, geld, enz
 moet ons vrachtyrlyk geworden.
 Wekelyks verschynende Zaturdags,
 by de kinderen Milis, Uitgevers te
 Sint-Truiden.

STAETKUNDIG OVERZIGT.

Tot heden toe hebben wy geen belangryk nieuws van het tooneel des oorlogs. Volgens het zeggen eeniger dagbladen, zou de fransche ruitery nog niet gansch gereed zyn, en zou men tot den 25 dezer maend moeten wachten vooraleer gewigtige tydingen uit Italie te vernemen.

De keizer van Frankryk is den 16 dezer, de voorposten te Valenza, en den loop van de Po gaen bezigtigen. Hy heeft ook een bezoek by koning Victor-Emmanuel, in zyn hoofdkwartier te Occimiano gaen afleggen.

De mandementen der fransche bisschoppen, waerin gebeden voorgeschreven worden tot den goeden uitval des oorlogs, worden dagelyks menigvuldiger.

De *Times* zegt dat het ontslag van den Minister van buitenlandsche zaken in Oostenryk, den graef Buol, den invloed der Engelschen by het hof van Weenen zou kunnen verslappen, en dat het eene nadere vriendschap zou kunnen te wege brengen tusschen Rusland en Oostenryk. Dit laetste land is gereed vele opofferingen te doen om Rusland te bevredigen.

By gebrek aen tydingen uit Italie, hecht men natuerlyk zyne aendacht op den Rhynekant.

De gemoederen der Pruisen zyn, zoo niet den franschen vyandig, ten minsten ten hunnen gunste niet goed gesteld. Hunne legers zyn onder de wapenen en gereed om, op het eerste bevel vooruit te rukken.

Om alle gebeurtenissen voor te komen, zal de maerschalk Pelissier zich naer Nancy, waer zyn hoofdkwartier moet zyn, begeven, en zich in staet stellen om aldaer een leger van honderd-vyftig duizend man te vergaderen. Tot hertoe overigens bestaat dit getal slechts op het papier. Indien Frankryk een aenzielyk getal troepen in Algerie moet laten, en Parys niet kan gansch ontzetten, zal het zoo gemaklyk niet zyn die honderd-vyftig duizend man byeen te scharen.

Engeland schynt van zynen kant onrustig te worden over de houding van den duitschen bond. De *Times* bevat een artikel waerin zy het geval voorziet van de schending der neutraliteit van wegens Duitschland. Zy doet bemerken dat, zoo Duitschland niet onzydig blyft, Rusland ook het strydkerk zou kunnen binnentreden, en dat het Oosten zich zou in beweging stellen. Wat Engeland betreft, voegt zy er by, wy willen den vrede, en wy zullen ons by den vrede houden zoolang onze onzydigheid zal geëerbiedigd worden.

Graef Buol, minister der buitenlandsche zaken van Oostenryk, is door mynheer de Rechberg vervangen geworden.

Eene dépêche van 16 dezer, 9 ure 's avonds kondigt aen dat een klein gevecht plaets gehad heeft te Voghera tusschen de Piemontezer-ruitery en de Oostenryksche Hussaren. Dezelfde dépêche zegt nog dat er geen nieuws van Verceil is, en dat de Oostenrykers hunnen aftogt van Casteggio bewerkt hebben. Kort by Casteggio werd in 1800 de slag van Montebello geleverd. Deze slag was slechts de voorlooper van dien van Marengo.

De laetste tydingen spellen niets goeds aen Europa voor. Men zegt dat de betrekkingen van Frankryk en Engeland met eene sluijterwolk overtrokken zyn. Dit nieuws komt te gelyker tyd uit Londen en uit Parys.

Het staetsbestuer van Frankryk verwyft aen het kabinet van Londen zyne bescherming aen Oostenryksche schepen gegeven te hebben, terwyl de engelschen nogthans verklaerd hebben dat zy in eene nauwe neutraliteit zouden blyven. Een andere tweedragt-appel tusschen de twee mogendheden, is de oproer in Toscane, welke in dat hertogdom een staetsbestuer geplaeft heeft dat door Engeland niet aengenomen wordt. De oproer nogthans heeft met de goedkeuring van Frankryk plaets gehad.

In de Pruisische Kamers hebben byna alle redenaers zich sterk tegen Frankryk verklaerd.

M. Kleist-Retzowa zegt. « Frankryk wil beschaving aen de volkeren toebrengen, dit land dat zyne onderdanen voor den minsten zucht naer vryheid, naer Cayenne zendt. »

Dezelfde redenaar zegt nog : Oostenryk uit Italie wegjagen, wil niet anders zeggen dan er Frankryk vestigen, de traktaten welke wy met ons bloed bezegeld hebben, verscheuren, en ziedaer waerom de verontwaardiging in Duitschland algemeen is.

Mynheer Brugman eindigt zyne redevoering als volgt :

« Laet ons met Oostenryk zamenspannen; God zal onze wapenen zegenen, wanneer wy ze tegen hem zullen keeren, die de vyand van allen is. »

Men kan niet ontveinzen dat die gestellenis van Pruisen tegen Frankryk allergewigtigst is.

Onbetwistbaer is het dat Frankryk, sedert den oorlog van den krim eene zekere soort van Opperwind in Europa uitgeoefend heeft, en dat een ja of neenwoord, op de boorden der Seine uitgesproken, door byna alle landen aengenomen en geëerbiedigd werd. Heeft Frankryk zich met dat zedelyk voordeel te vreden gesteld?.. Neen. Zal keizer Napoleon, indien de zege hem te beurt valt, zich er mede vergenoegen en geene stoffelyke voordeelen zoeken te bekomen? Dit gaen wy onderzoeken.

In 1854, tydens den oorlog tegen de Russen, heeft Louis Napoleon beloofd de traktaten van 1815 te handhaven, en het Oostenryksch grondgebied in Italie ongeschonden te laten. Frankryk heeft geen woord gehouden en oorlogs-en heerschzucht zyn op heden hare geleidsters geworden. De franschen vallen Oostenryk aen, en men kan zich dien aanval niet uitleggen, zonder hun noodzakelyk begeerten en zucht tot overweldiging te leenen.

Veronderstel dat de Oostenrykers onder het gewigt der fransche wapenen moeten bukken; dat Louis Napoleon de eenheid van Italie herstelle, dat hy zelfs zoo verre kome dat hy al de oproermakers, de muiters en dolk-dragers van Italie bevredige, dat hy in een woord, een standvastig, goed en geregeld staetsbestuer in Italie vestige, zal hy dan niet verder willen loopen?—

De traktaten van 1815 zullen geschonden zyn; zy zyn het, wel is waer, nog geweest, maer nooit door de wapens van een Napoleon. Eens dat een Bonaparte de handen aen dit palladium slaet en dat Europa hem in stilte laet geworden, zal hy niet ophouden vooraleer hy de protokollen van 1815 gansch verscheurd heeft.

Zal dan het gedacht, dat ieder franschman zoodanig liekooft, in ieder borst niet opwellen van den ganschen Rhynekant weder te bemeesteren, Belgie en Holland te kluisteren, en een koningryk van Westphalie te doen herleven?

De politieke omwegen welke de keizer van Frankryk gebruikt heeft om maer de wapenen kunnen op te vatten doen ons schriklyk over de inzigten van Frankryk twyfel en nadenken.

Men heeft zoo lang gewerkt, zoo lang Oostenryk uitgedaagd, dat keizer Francisus-Josephus genoodzaekt geweest is een' beslissenden stap te doen, om Europa aen te toonen dat hy zich niet over het neen-of jawoord van Frankryk ontrust, en dat hy den oorlog, welchen men aanbodt, niet vrees. Oostenryk is het aenvallend volk niet, het is gedwongen zyne legerscharen ten slagvelde te zetten op een oogenblik dat zyne gedelyke middelen in eenen beweenswaerdigen staet zyn.

Frankryk heeft nooit beter dan heden het oude spreekwoord van Machavel in uitvoering gesteld « *divide ut imperes* » zait twist zoo gy wilt heerschen. » Doch welke ook de honigzoete woorden van den franschen Moniteur en van de Notas van Walewski mogen zyn, wy gelooven dat Pruisen en de Deutsche Bond niet lang, met een onverschillig oog, den oorlog zullen staen te bezien, en dat de twee gezegde volken slechts het vaderlaansch vooruit verwachten.

Dan eerst, gaet de strekking van Europa lastig worden, en zyn wy op het punt veranderingen aen de landkaart te zien doen.

Indien het waer is, gelyk vele dagbladen het staende houden dat er eene geheime verbindtenis tusschen Rusland en Frankryk bestaat, zouden dan de Aileenheerschers van het Oosten en het Westen elkander in het oor niet gefluisterd hebben. « Niemand zal magt hebben dan wy; wy alleen zullen het woord in Europa voeren; en wee hem die ons zal tegenspreken. »

Pius IX en Oorlogsmannen.

Wy lezen in eene briefwisseling uit Turyn aen het *Journal de Bruxelles* :

« Het tweede en veel belangryker nieuws dat ik u te melden heb, bestaat hierin dat men stellig verzekerd is, het tydelyk gezag van den Paus te zullen zien verdwynen zoodra het franco-piemonteesch leger de overhand bekomt. Alle tegenstrydige bewering is slechts huichelary en veinzery. Ik heb desaangaende inligtingen, welke ik op dit oogenblik niet mag verklaren.

Overigens zult gy binnen kort de werking kennen die op het openbaer gevoelen zal gedaan worden, om door middel van dagbladen en andere schriften, het afschuwelyke van zulk plan weg te nemen, en ons tot deszelfs uitvoering voor te bereiden. Betrouwen wy op God die alleen deze zinellooze ontwerpen kan verydelen. »

Wat dunkt u, lezers, van zulk nieuws. Uit geheel ons hert zouden wy verlangen aen de waarheid van den schryver te twyfel; doch, schynt hy de zaak zoo stellig te weten, en daerby gebeurt er zoo veel, dat wy byna met een' ouden dichter zouden zeggen :

Omoia jam fient, fieri quæ posse negabam.

Alles wat ik tot hertoe onmogelyk achtte, zal gebeuren. Het schynt ons dat Zyne Heiligheid in de tegenwoordige omstandigheden zich op niemand dan op God kan betrouwen. Vooral zouden wy niet geerne de franschen als zyn, eenigen steun zien; immers, de inzigten van Frankryk zyn een raetsel voor iedereen, en wy zouden ons geenszins verwonderen zoo dezelfde generaet, die heden met des pauses veiligheid belast is, weldra het ambt van Miollis moest uitoefenen.

Kullagie.

Als ik een schuchter eekhoortje in zyne gesponde draeimolen van 'smorgens vroeg tot 's avonds laet zie rondhaspelen, dan komt my altyd het diepzinnig gedacht van den vermaerden bisschop van Meaux te binnen, en dan roep ik zoo hard dat er de ooren zelfs eens halven dooven van zouden tuiten : *L'homme s'agite et Dieu le mène.*

De menschen, ofschoon zy redelyke schepsels Gods zyn, hebben ook nog veel van de hoedanigheden der dieren, en namentlyk van papegai en aep overgevoen. Wanneer er groote zaken op handen zyn, dan beginnen zy deze te beschikken, uit te leggen in hunne laetste gevolgen, en te bepalen tot in hunne kleinste bewerkingen; en, och arme! *L'homme s'agite et Dieu le mène.* De mensch spartelt maer God houdt hem by den kraeg; de mensch spartelt, werkt met handen en voeten juist gelyk het eekhoortje, dat gestadig met zynen molen in zwang en zwier, op een gansch jaer nog geenen enkelen millimeter gevorderd is. Hy die de geschiedenis, van Nemrod, den eersten kanonier der wereld, tot aen Garibaldi en zyn gekroonden hondgenoot van 2 December, slechts eens heeft doorloopen, is gelwongen te bekennen dat de menschen weinig bydragen tot het voorbrengen van groote gebeurtenissen.

L'homme s'agite et Dieu le mène. Laet de dwaelsterre van Donati met haren steert verbazend kwispelen; laet de staetkundigen de toekomst voorspellen; laet de diplomaten schryven en vryen en liegen dat zy zwart worden, alles is Kullagie, en met de geschiedenis-boeken op mynen lessenaar, kan ik bewyzen dat alle groote gebeurtenissen onverwachts, gelyk een donderwolk zyn opgekomen. *L'homme s'agite et Dieu le mène.* Zelfs diegene, welke de gebeurtenissen voorbereiden, gissen derzelve gevolgen nog niet. Had ooit zyne kathyke en doorgestookte majesteit Louis-quinze wel gedacht dat hy in de weelde van Versailles de doornen kroon van Louis-seize aen het vlechten was? Dat hy die mejuffrouw Pompadour, geborene schoenmakers-dochter, jaerlyks zestien millioenen gaf, om aen zyne onderdanen echtshyding en tuchteloosheid ten voorbeeld op te rigten, dat hy die deze beulin in het ondermynen der Jesuiten, in het vervolgen dezer geloofshelden, handzegels en valsche papieren leende, de altaren reeds optrok, waer eens de slodders van het land moesten op bewierookt worden? Het hoofd van Marie-Antoinette werd zoo zeer niet te Parys als te Versailles op de bayonnetten gestoken. Een jaer voor de onwnteling was de Guillotine nog schier bekend, en de zaken gingen zoo ver en zoo woest dat geheel Europa verstomd en sprakeloos de armen ten hemel hief; dus : *L'homme s'agite et Dieu le mène.*

Zal Napoleon III zegenpralen? Zal Oostenryk overwinnen? Wat zal er van Italie geworden? Hoe zal men den Paus behandelen? Wat lot staet Belgie, Europa te verwachten? Die leeft zal zien; alle andere bespiegelingen zyn Kullagie.

Vryheid, vryheid, roept en gilt men van alle kanten, en wy ook, wy riepen : Vryheid! Vryheid! doch zonder den inhoud, den echten zin, het regt van dat betooverend woord te begrypen. De mensch, die koning der aerde, roept en juicht, Vryheid! en moet, als de honger hem praemt zyne vryheid en zyne kroon voor een schotel patatten nederleggen, *dus gene vryheid in de stoffelyke wereld.* Wy dragen in het hart eenen diepen zucht tot het goed en eene sterke neiging tot het kwaed. Wy verdedigen den akkerbouw, en slepen den armen boer in de *Cassatie* voor eenen haes of wild konyn, dat hy in zynen spinagie afsloeg. *Dus gene vryheid in de zedelyke wereld.* Men zegt dat het regt van den sterkeren

geen regt kan zyn, en dat gelooven wy ook; maer wat be-
staet er anders en wat hebben wy anders gezien van het
oogenblik af dat Spartacus met zyne slaven onderviel, en dat
Bonaparte met zyne grenadiers de vyf honderd het venster
uitwierp, en zichzelven in den zetel plaatste met zooveel kne-
vels en koorden in zyne patroontsch, dat hy er geheel Europa
mede klauterde. *Dus in den politieken wereld ook geene vry-
heid.* En waer is ze dan die tooveresse? — Wie weet is dat
woord ook geene Kullagie? — Laetst kwam my een uitge-
hongerde bedelaer, op één been, met één oog, en ziek te
gemoet. Aen zyne zyde zong een meisje van zestien jaren,
om van den voorbyganger een oordje te bekomen; zy zong
dit gedacht uit Torquata Tasso in zyn Jerusalem:

« Laet ons nu 't gelukkig leven
Met de roos der vreugd omgeven, »

Eene onvrywillige traen kwam my in 't oog, ik bezag den
bedelaer, bezag het meisje, en morde: « Gelukkig! Ja, Kul-
lagie.

Heeren en dames die de Kullagie leest, ik moet u toever-
trouwen dat velen (dat is, van allerlei soorten van menschen)
my zouden doodslaan, indien zy my kenden. Weest toch zoo
goed, hun, voor myne veiligheid, te zeggen dat ik in tyd
van nood my gedwee zal laten kennen, aengezien al hetgene
ik schryf, ware het ook maer zi, za, zou, zelfs in een kerk-
boek zou mogen staen.

Zy die my zoo het licht uit myne oogen zouden willen ste-
ken, zullen zy onderteekenen als het hun gelukt, eens met
den *forceps* een werkje ter wereld te brengen?

Wat ons betreft, wy schrikken niet gekend te zyn, want:
Le jour n'est pas plus pur que le bec de ma plume.

S. P. Q. R.

Wy nemen het volgende uit de *Tyd van Brussel* over:

Wy gelooven onze lezers genoeg te zullen doen, met hun
eenige levensbyzonderheden mede te deelen, de voornaemste
personagien betreffende, die in den oorlog van Italie eene rol
zullen spelen.

Keizer Frans-Josef is den 18 augustus 1850 geboren. Hy
is dus nog geene 29 jaren oud. Hy is zyn oom Ferdinand I
den 2 december 1848 opgevolgd, en reeds van den ouderdom
van 18 jaren heeft hy zich op het oorlogsveld van Hongarie
getoond.

Men zegt dat hy een onversaafd karakter heeft, en zich niet
ligt laat afschrikken. De *Dictionnaire des Contemporains* van
M. Hachette, spreekt met veel lof over de hoedanigheden van
den jongen keizer. Hy schryft hem de eer toe, de vriend-
schappelyke overeenkomst met Pruisen te hebben hersteld,
de onzijdigheid in den oorlog van het Oosten te hebben weten
te bewaren, en magtig tot de herstelling van den vrede
medegewerkt te hebben. Frans-Josef heeft de douanen afge-
schafft, die de lombardische en hongarische provincien van
Oostenryk hielden afgescheiden; hy heeft in weêrwil Frank-
ryk, zyn behoud in de Donau-prinsdommen behouden.

Frans-Josef heeft het grootste vertrouwen in den uitslag van
den oorlog. Hy verklaert luidop aen zyne generaels, dat voor
de maend september daer zyn zal, hy de verbondene legers
onder de muren van Parys zal leiden.

De veldmaerschalk baron von Hess, stafopperhoofd van den
keizer, is 71 jaren oud. Hy onderscheidde zich te Wagram,
en was in 1848 den kwartiermeester-generaal van Radetzky,
in Lombardie. In 1854 voerde hy het bevel over de twee le-
gerkorpsen, op de zuidelyke grenzen vereenigd, om de bewe-
gingen van den oorlog te bewaken.

Generaal Giulay is weinig gekend. Men schryft hem groote
krygstalenten toe, en hy is in dien veldtocht slechts de uit-
voerder der bevelen, die de maerschalk von Hess hem uit
Weenen toezendt.

Victor-Emmanuel is 59 jaren oud. Het is niet zonder be-
lang vast te stellen, dat zyne vrouw, sedert weinige jaren
dood, eene aertshertogin van Oostenryk was. Hy heeft zich
te Novara nevens Karel-Albert onderscheiden.

Jozef Garibaldi is in 1807 geboren en dus 52 jaren oud.
Hy was beurtelings vaendrager in de sardinische zeemagt,
officier by den bye van Tunis, bevelhebber van een eskader
der republiek van Uruguay, in den oorlog tegen Buenos-Ayres;
hoofd van partygangers in de Argentynsche republiek, hoofd
van vrywilligers in Tyrol, afgeveerdigde in het sardinisch
parlement, generaal der romeinsche republiek, keersmaker te
New-York, kapitein van een peruviaansch schip, bevelhebber
van een korps troepen in Peru, en eindelyk kapitein van eene
genueesche pakthoot, tot den dag dat hy op nieuw de on-
derdaen van den koning van Sardinie en de strydmakker van
Napoleon III geworden is.

Maerschalk Vaillant, algemeen stafopperhoofd des keizers,
is 69 jaren oud; hy nam sedert 1809 deel aen de oorlogen
van het keizerryk, werd gevangen genomen gedurende den
veldtocht van Rusland en onderscheidde zich te Waterloo. Hy
was luitenant-generaal van 1845.

Generaal Randon, minister van oorlog, is de neef van ge-
neraal Marchand, die in 1815 Grenoble aen Napoleon I over-
leverde. Hy is 64 jaren oud en woonde de veldtogten van
Rusland, Saksen en Frankryk by.

Maerschalk Baraguay-d'Hilliers is ook 64 jaren oud.

Canrobert is er 50, maerschalk Pelissier 65 en Napoleon III
zelf is 51 jaren oud.

Indien men rekenschap van den ouderdom moet houden,
ziet men dat naer alle waarschijnlijkheid, de ondervinding in
dezen oorlog eene grootere rol zal spelen dan de heftigheid
en de stoutmoedigheid. Men treft er ook zonderlinge kon-
trasten in aen. De jeugdige keizer van Oostenryk heeft voor
stafopperhoofd een generaal van 71 jaren. Al de fransche ge-
neralen zyn onder het harnas vergrysd, en Napoleon zelf is
zeer digt by den ouderdom, waarop zyn oom, den scepter en
het leven verloor.

Napoleon I stierf in den ouderdom van 52 jaren. — Toen
hy er 56 was, had hy het toppunt zyns roem bereikt en deze
nam nog enkel af. Er is uit die feiten geen besluit af te leiden;
wy bepalen ons by hunne aenstipping. Echter is het goed te
bedenken, dat in den oorlog de ondervinding niet de gering-
ste der deugden is. De veldheeren openbaren zich op het
slagveld. De kunst der gevechten is meerder eene zaak van
genie. Men wordt soldaet, maer men is veroveraer geboren.

Vlaemsche Broeders van Limburg.

Wy zyn verwonderd dat de Onafhankelyke, zoo ieverig
om de faem der Vlaemsche Broeders van Limburg te ver-
spreiden, zelfs niet een woord gerept heeft van den merk-
waardigen toast huns achtbaren voorzitters. Deze schynt ons
des te belangryker, dat hy opentlyk de gezindheid van dit
genootschap doet kennen, en eene schuldige vergetelheid der
grootte vergadering van Brussel herstelt. Dit is ook ons
inzigt, wanneer wy hem hier laten volgen:

Medebroeders.

Den 25 april waren wy te Brussel vereenigd.
Uit alle kanten van vlaemsch België waren de Vlamingen
toegestroomd, om voor regten te pleiten welke men ons
sedert zoo vele jaren met halstarigheid weigert.

Voortaan zullen onze vragen niet meer met de zelfde kop-
pigheid afgeslagen worden.

Stil en plegtig trok de grootsche stoet voor de paleizen
der ministers door.

Het was een feest van 't oude Vlaenderen. Wy waren in
eene vlaemschen kring, in eene vlaemsche stad; wy adem-
den eene vlaemsche lucht; wy hoorden de verschillende
tongvallen van alle vlaemsche zonen; en dit deed ons goed
aen 't harte.

Onder het vlaemsche feestmael werden verschillige ge-
zondheids-dronken voorgesteld; alle werden met geestdrift
uitgesproken en toegejuicht. Men dronk op de gezondheid
der commissie; op de gezondheid der inrigters van het
feestmael; men vergat de groote schryvers niet welke de
dood ons ontroofd heeft; doch geen woord werd over de
koninglyke familie gerept, en dit deed ons pyn aen de ziel.

De vlaemsche beweging heeft geen ander doel dan hare re-
gten te bekomen, en hare regten kunnen van den regtvaerdigen
Souverein, die ons land beheerscht, niet afgescheiden wor-
den.

De vlaemsche beweging is echt belgisch, en de belgische
nationaliteit moet hulde toebrengen aen den konstitutioneelen
koning die met zooveel bilykheid 's lands wetten en regten
handhaeft.

De liefde der Vlamingen voor hunne wettige en regtvaer-
dige vorsten is immers een spreekwoord, niet alleen in België,
maer in gansch Europa, geworden.

Onze prinszen dragen Vlaemsche benoemingen; hun tytel
is vlaemsch.

Gedooft dus, heeren, Vlaemsche medebroeders, dat wy in
Limburg, deze vergetelheid, zoo veel mogelyk, herstellen, en
eene dubbelen feestdronk voorstellen.

Ik drink op de gezondheid van koning Leopoldus den
eerste, van het koninklyk huisgezin, en op den bloei en
vreedzamen vooruitgang van waelsch en vlaemsch België.

De *Vedette* van Tongeren wil, door een dier bewyzen
welke men *subtiel* heet, toonen dat de *Hoop* dan eens de
politiek van Napoleon verheft en ze dan weder laekt; dat de
Hoop zoo veel doet als de *Times*: in tegenspraak met zich
zelven zyn.

De *Vedette* welke nog al tamelyk wysgeerig of filosoof
schynt te zyn, vergeet een der grootste grondstelsels der phi-
losophie dat zegt: « *maek dikwyls onderscheid tusschen de
zaken.* »

Ten eerste de hedendaegsche *Hoop* is de eerste *Hoop* niet
meer, omdat zy geheel en gansch van redactie veranderd is,
of om het beter te zeggen, omdat andere mannen thans de
Hoop opstellen.

En ware dit zelfs niet, dan gelooven wy toch dat de *Hoop*
zich verregteveerdigen zou kunnen. De *Hoop* heeft Napoleon
goedgekeurd zoolang deze Europa in rust gelaten heeft, zoolang
hy met zyne geburen geen twist gezocht heeft, welke
zoo rampzalig voor Europa kan zyn, zoolang hy de goede
orde heeft doen heerschen, in een woord, zoolang hy zyn
gezegde gestaefd heeft: « *Het Keizerryk is de vrede.* » Men
erinnert zich met wat vreugde, met wat geestdrift dit woord
uit den mond van eenen Napoleon ontvangen werd, en zoo
byna gansch Europa, gansch Frankryk eraen geloofd heeft,
waerom eene al te groote ligheloovigheid ten laste leggen
aen de *Hoop*, omdat zy gedacht heeft dat Lodewyk Napoleon
vreedzame inzichten had, toen hy nog geene bewyzen van
oorlogszucht gegeven, noch aanslagen op zyne geburen ge-
daen had.

Thans heeft de keizer Napoleon, onzes dunkens, oorlog
gezocht, hy heeft de langmoedigheid van Oostenryk vermoed,
en is ten velde getrokken. — Wie vreedzaam is, wie eenen
afschrik voor oorlog koestert, kan geheel goed, zonder met
zichzelven in tegenspraak te vallen, den vreedzamen Napoleon
bemind hebben, en den oorlogzuchtigen keizer uit ganscher
herte verfoeijen.

Indien wy een goed geheugen hebben was de *Vedette* van
over eenigen tyd een werktug der Konservatieve gezindheid.
Onder dien titel zelfs heeft ze abonnementen aen de geeste-
lyken van St.-Truiden komen afbedelen. Het waren toen mis-
schien ook andere redakteurs die de *Vedette* in gang stelden.
Op heden is de *Vedette* eene fiere *republicaine*, en nogthans
weten wy niet of iemand ooit den huidige redakteur gezocht
heeft met zichzelven in tegenspraak te doen vallen.

Wat ons belagchelyk of eerder kinderachtig voorkomt in
een blad dat zich als ernstig uitgeeft, is de hardnekkigheid
met dewelke de *Vedette* altyd terugkomt op « *un journal de
grande ville.* »

Nooit heeft de *Hoop* gezegd dat St.-Truiden eene groote
stad is. Zy heeft slechts gezegd dat er in Hasselt en in Tonge-
ren dagbladen met hoopen bestonden, en dat St.-Truiden,
aenzienelyker in bevolking als de twee bovengemelde steden
er niet een bezat, dat het ook wel een klein bladje zou willen
en kunnen bezitten, en daerom komt het dat de *Vedette* al
drie maal de arme *Hoop* aenvalt als « *un journal de grande
ville.* »

Dagblad van eene kleine of groote stad, de *Hoop* zal haer
oordje in 't schoteltje leggen zoolwiel als de *Vedette* het hare.

Mynheer de Opsteller.

Nicht van Tongeren is gelyk weer eens komen piepen? —
Wat leed mag de *Hoop* haer nu weder aengedaen hebben? Ik
geloof nogthans dat de *Hoop* *Nicht* van Tongeren nooit
aengerand heeft.

Zy beschuldigt de *Hoop* van zichzelf tegen te spreken!
Zie nu maer eens aen; en dan schynt ze zoo eenen afkap-

penden toon te hebben dat men zou zeggen: « *Zwyg maer
stil, want de Vedette van Tongeren is daer, en dat is een
aerdig vrouwmensch; die kent Advokaten streken.* »

Mag *Nicht* van Tongeren principieen kennen? — Anders
ik ga ik er haer een leeren.

Over drie weken had ik de schoonste bloemkoolen in myn'
hof welke er nog te vinden waren. Het was een lust om het
te zien. Ik poste en bralde er by iedereen over; doch de
oosterwind zet zich in 't hoofd van eens den baes te spelen,
en bederft myne schoone plantagie. Nu stof ik niet meer,
maer zeg regt uit dat myne koolen niet meer deugen. En
daerom zou ik in tegenspraak met myn zyn. — Waer
mag men zulke principieen gaen uitputten?

Ik zou wel eens geene weten voor wie *Nicht* van Tonge-
ren het houdt. Zy zegt niets. Zy verschoont zich met te zeg-
gen dat zy geen verouderd nieuws aen hare lezers wil opdich-
schen, en haelt maer aenhaling op aenhaling over den oorlog
aen. *Nicht* van Tongeren is in hare jonge jaren goede huma-
nist geweest, want zy kan *Fenelon*, *Erasmus* en *Voltaire*
zelfs op haer duimke lezen. Dat kunnen wy ook, of mag de
Vedette meinen dat wy die kerels niet lezen, om zoo maer
alle weken eene tweede uitgaef van die schryvers te geven, en
daer mee hare kolonnen te vervullen. — Een filosoof of filosofes
is toch altyd hoeveerdig.

Zy vindt tegenspraak in de *Hoop*. — Het is wel aen de
Vedette van dit te bestadigen. Het is nog zoo eeuwig lang
niet geleden dat zy my byna de boorden myner *soutane* of
toog afrok om my een abonnement aen de Konservatieve
Nicht te doen nemen, en nu weet ze zelve niet meer waer ze
is of waer ze naer toe wil.

Eertyds schreef de *Vedette*: « *la Hoop*, » Thans is het « *le
Hoop*. » Dat heet men in tegenspraak met zichzelf zyn!
Deze aenmerking is gering en klein, zult gy zeggen; juist
zoo klein, en misschien nog zoo klein niet als « *le journal
d'une grande ville.* »

Zoo gy een plaatsje in uwe kolonnen aen deze regelen ver-
leent, zeg dan *Nicht Vedette* dat ik haer verwacht.

Een uwer lezers.

M. Verhaegen zegt definitief aen het politiek leven vaerwel.
Te dier gelegenheid heeft hy de volgende stukken aen de li-
berale Associatie van Brussel toegezonden:

« Brussel, den 17 mei.

« *Aen mynheeren de leden uitmakende het komiteit der
Liberaale Associatie en constitutionneele Unie van Brussel.*

« Mynheeren en weerde collega's,

« Het inzigt hebbende my uit de werkzame politiek te
verwyderen en geenen nieuwen lastbrief voor de Kamer meer
aen te nemen, kom ik u verzoeken myn ontslag als voorzit-
ter en lid van het komiteit aen te nemen, u tevens den wensch
uitdrukkende om onder u te blijven als eenvoudig lid der
Associatie.

Gy zult den onderhavigen brief wel willen voorlezen by
de opening der algemeene vergadering van dezen avond en
te gelyker tyd kennis geven van den omzendbrief welke ik
tot M.M. de liberale kiezers van het arrondissement Brussel
rigt, van welken omzendbrief ik de eer heb hierby een
afschrift te voegen.

« Aenveerd, mynheeren en weerde collega's, de verzeke-
ring myner beste gevoelens.

« VERHAEGEN oudste. »

« *Aen M.M. de liberale kiezers van het arrondissement
Brussel.*

« Sinds achttien maenden heeft onze meening het bewind
heroverd; moge zy, in het belang des lands, hetzelfde lang
behouden, en moge zy vooral de gemeenschappelyke banier
hoog en vast houden en de kostbare vryheden welke de
kracht en de roem van het constitutionneele België zyn be-
schutten.

De taek welke ik my opgelegd had vervuld zynde, meen
ik na 22 jaren van onophoudelyke worstelingen het regt te
hebben van my van de woelingen en vermoijenissen der
strydende politiek uit te rusten, hoewel tevens de verknochte
soldaet blyvende van deze groote zaak, aen welke ik de
schoonste jaren myns levens heb toegewyd.

« Ik kom dan, mynheeren, u myn besluit aenkondigen
om geene vernieuwing meer aen te nemen van den lastbrief
welken ik van uw vertrouwen ontvangen heb en waarvan ik
my steeds beyeverd heb weerdig te blijven.

« Ik zal als kostbaerste herinnering myner parlementaire
loopbaen blyken van achting en van toegenegene sympathie
medenemen met welke gy niet opgehouden hebt my te over-
laden, en ik acht my gelukkig er u hier myne diepe erkente-
lykheid voor te kunnen uitdrukken.

« Voortaan vreemd aen de worstelingen der partyen, zal
ik my onthouden u eenige kandidatuur, welke het ook zyn
moge, aen te bevelen; ik zal my bepalen eenen wensch te
uilen, dien namelyk van het liberalismus zyne keus slechts te
zien vestigen op mannen teemael aen zyne grodbeginselen
verknocht, en zich niet laten misleiden door die herhaelde
oproepen tot het *unionismus* welke ons zulke bedenkyke
hinderpalen in het verledene hebben verwekt, en er ons nog
ernstigere in de toekomst zouden kunnen voorbehouden.

« Gelieft, mynheeren, de uitdrukking myner toegenegen-
heid voor ieder uwer te aenveerden en van myne onverander-
lyke verknochtheid aen het vaderland overtuigt te blijven.

« VERHAEGEN, oudste. »

Eenige gedachten over de Opvoeding.

(VERVOLG.)

V.

Wat toch, mag de ouders weerhouden van hunne kinders
ter schole te zenden?

Wy hebben, in ons vorig artikel, reeds over het vooroor-
deel gehandeld van diegenen, welke niet dan eenige misbruik-
en inziende, het onderwys schadelijk denken; aen deze heb-
ben wy niets meer te zeggen.

Ook hebben wy getracht de onverschilligheid van eenige
anderen te bestryden, en meenen dus kunnen voort te gaen,
met ons te wenden tot zulke personen, welke het onderwys
nuttig achten, en niettemin hunne kinderen in onwetendheid
laten opwassen.

Er zyn er, en wel een ruim getal, welke denken dat de kosten te groot zyn! laetstens verhaelde men als iets ongehoords, iets buitengewoons, dat men tot vyf-en-zeventig centiem per maend moest geven! Ik meen dat wanneer men de zondagen afrekenet het omtrent dry centiem per dag is. Ik kon my niet meer weerhouden te zeggen, arme schoolmeester! die voor dry centiem, 6 uren daegs, de opvoeding van een kind moet verzorgen! gelukkig dat gy eene betere belooning kunt verwachten, wanneer gy uwe oogen tot den Schepper dier kinderen verheft! Wel, goede ouders, laet het kind of te huis, of op straat, het zal u gauw op eenen dag voor dry centiem hebben verscheurd, of in huis een een of ander hebben verbroken!

Hoe veel beter zoude het niet zyn dat weinig nuttig te besteden! Daerby weten immers de ouders, dat zoo zy wezentlyk niet in staat zyn hante kinderen op hunne kosten te laten onderwyzen, er de openbare weldadigheid in voorziet.

Maer, zeggen anderen, myn kind is zoo week, zoo zwak! Zulks kan gebeuren, maer dikwyls is zulke weekheid, zulke zwakheid het gevolg der onregelmatigheid in eten of drinken, by de kinderen, en der al te groote toegevendheid der ouders. Onder dit opzigt zou dikwyls het kind, zelfs voor het lichaem veel winnen, zoo het genoodzaakt was, wegens de school-uren, een soort van regelte volgen. Van eenen anderen kant, zyn in het algemeen de school-lokalen op zulke wyze ingerigt, dat de gezondheid der kinders er geen gevaer loopt, en wat hunne kleine bezigheden aengaet, deze ook zullen hunne krachten niet te boven gaen.

Vele ouders worden weerhouden, omdat hunne kinderen reeds moeten werken! Maer, regtzinnig gesproken, welken dienst kan een kind van zeven tot twaelf jaren bewyzen? Zekerlyk des winters kan het by de landlieden van geen het minste nut zyn, en slechts tot last der ouders dienen. In den zomer worden zy wel met het weiden van het vee belast, doch! voor die kleine besparing, welk droevig gevolg voor het kind! Indien men enkelyk op het gebrek aan onderwijs acht geeft, zal men ongetwyfeld bekennen dat men weerd is ten opzichte dier jonge zielen; maer daerby zyn er andere bedenkingen die by de ouders moeten ontstaan, wanneer zy het wezentlyk nut hunner dierbare kinderen overwegen. In welke geaerlyke omstandigheden kunnen die zwakke lichamen, en vooral die kostbare en onschuldige zielen niet komen! In de stad, by arme lieden denken wy dat die kinderen zich nog met niets ernstig kunnen bezighouden, dan misschien, en mogte het in St.-Truiden niet eene droeve waarheid zyn! van jongs af het bedelen en ledigloopen gewoon te worden.

Kortom, al de redens die de ouders kunnen bybrengen, zyn ydele voorwendels die hunne verantwoordelykheid niet kunnen bevredigen, en slechts tot verderf hunner kinderen bygebragt worden.

(Wordt vervolgd.)

BOEKBEORDEELING.

Wy lezen in de *Mus- en Roerbode* van Roermond:

Uit de drukkerij van H. Dessain, te Luik, is een boekje verschenen, waarvan de inhoud: *een vyftigtal nieuwe eenvoudige KERS- en MEILIEDEREN ter eere van het H. Kind Jesus en zyne H. Moeder Maria, ten gebruike der scholen en der vergaderingen van de H. Kindschheid en van de Onberlekte Ontvangenis, door de Gebroeders FRANS, GODFRIED en LODEWYK SCHOofs*, reeds eene aanbeveling is:

Zonder de verschillende bestaende fransche liederen, waaronder de *Cantiques de St. Sulpice*, met muziek van den verdienstelyken toonzetter P. Lambillotte, eene voorname plaats in nemen, durven wy ons niet onthouden, en zyn wy bereids eraen gewoon geworden, een zedig maer krachtig protest aan te teekenen tegen de insluiping en indringing van *Fransche kerkliederen in nederlandsche vergaderingen* van beider kunne.

Waerom inderdaad moest die schoone, ronde, eenvoudige, zalvende en magtige Dietsche zangtale onzer christelyke voorvaderen zoolang door het *ostracismus* gebanvloekt blyven? Onze nationaliteit heeft te dien opzichte onrecht genoeg verduerd, en daarom verheugen wy ons, dat Nederlandsche kinderen Gode lof zingen in de taal hunner moeder.

Het is overigens gelukkiglyk geen onbekend verschynsel meer hier te lande, dat wy daer aenstippen; men herinnere zich slechts de reeds verschenen katholieke zangboekjes, op scholen en in kerspelen in gebruik, zoo als de rijke dichtbundel van *oude en nieuwe Kerkliederen*, door de H. H. Alberdingk-Thym bewerkt, en het spyt ons dat de H. H. Schoofs geene bloempjes daeruit in hun tuiltje hebben opgenomen, of dezelve, zoo als uit de voorrede van den Eerw. heer L. Schoofs blykt, schynen te ontkennen.

Wat wy intusschen in 't onderhavige boekje, met 44 bl. druk en 96 bl. notenschrift, met graagte ontmoet hebben is die gemoedelyke toon in zang en vers, die ons als kinderen doet zingen ten opzichte van God; die katholieke warme adem in de uitdrukking der gedachten, die bevallige zwier waerover de eenvoudigheid niet struikelt.

Er is nog eene andere oorzaak, die veler hyval voor dat liederenboek zal waardig maken, n. l. het dertigtal Meilieder, die in de Maend van Maria opperbest te stude komen. Hier laten wy een der schryvers zelve spreken: « Zegt my, kinderen, verdient de moeder van Jesus, zy die ons dezen verlosser (ter wiens eere de *kerklieder* in dit boekje zyn opgesteld) gegeven heeft, zy die hem altyd vergezelde, op wier armen hy rustte als eene witte roos op haren edelen tak, Maria, die ook onze moeder is, over ons waekt, en in den hemel by God voor ons bidt, verdient zy ook niet dat men haer love, hare deugden en verhevene waardigheid bezinge? o Ja, zy verdient het. »

De *Kers- en Meilieder*, wy twyfen er geenszins aen, zullen hoogst welkom zyn by de broederschap der H. Familie en ook het bloeiende *Genootschap der H. Kindschheid* zal er passende stoffe tot zangerige godsvrucht in vinden, vooral in de liederen met N° 13, 16 en 21 geteekend.

Dat alles te zamen genomen geeft ons billyke redenen den H. H. Schoofs van Luik onzen welgemeenden dank uit te spreken voor hun edel Nederlandsch offer op het altaer van Godsdiens en kunst, ter eere van Jesus en Maria nedergelegd. Niemand zal het dan ook wraken, dat wy dit boekje volmondig en warm aen de katholieke Nederlandsche jeugd aenbevelen, en daerby de hoop koesteren dat het weldra in veler handen met voordeel zal worden aengetroffen.

Een Kunstminnaer.

SENAET.

De werkingen des Senaets hebben, in den loop der week, weinig of geen belang opgeleverd. Een groot getal wetsontwerpen zyn zonder veel tegenstreving aengenomen geworden;

het eenigste byna waer beraedslaging over is gegeven geweest was betrekkelyk met het budget van Oorlog voor het jaar 1860. M. Desmanet de Biesme heeft aen M. de minister gevraagd of er niets aengaende de versterkingen der stad Namen is vastgesteld; en M. Chazal heeft daarop geantwoord dat, volgens besluit der Commissie door het gouvernement gekozen, gemelde versterkingen niet zullen behouden worden, maer dat nogthans in de tegenwoordige omstandigheden dit besluit nog niet onmiddelyk zal worden ten uitvoer gebragt. Na eenige andere opmerkingen der heeren Desmanet, de Pitteurs-Hiegaets enz. over de remonteering der ruitery, en van M. graef de Renesse over de gendarmerie is het budget door meerderheid van 47 stemmen tegen 1 aengenomen geworden. M. Cassiers had zich eerst onthouden; doch daer zyne rede van onthouding door de vergadering niet werd goedgekeurd heeft hy tegen het budget gestemd.

De zitting van 18 dezer is, op voorstel van M. van Schoor, geopend geworden met lezing van het verslag der Commissie die het wetsontwerp betrekkelyk het art. 84 der gemeentewet nopens de liefdadigheid-gestichten heeft onderzocht. Die Commissie heeft met meerderheid van 11 tegen 4 stemmen tot het verwerpen van den ministerieelen voorstel besloten.

Daerna heeft de vergadering de discussie geopend van het wetsontwerp aengaende het vermeerderen der leden des Senaets en van de Kamer der Vertegenwoordigers. De beraedslaging heeft zich meestendeels over eene wyziging uitgestrekt ten einde het arrondissement Bergen ten voordeele van Charleroi eenen Senateur te ontnemen. Deze wyziging is door M. Spitaels voor en M. de Thuin tegengesproken geworden. M. d'Acethan heeft ook het regt van Charleroi bestadigd, doch heeft het geheel wetsontwerp bestreden als niet zynde klaerblykelyk met de grondwet overeenkomstig. Eindelyk heeft zich M. Rogier voor zynen voorstel nog laten hooren en de discussie is dan tot eene andere zitting verdaegd geworden.

KAMER DER VOLKSVERTEGENWOORDIGERS.

De Kamer heeft, in zitting van 12 dezer, het wetsontwerp nopens het uitleveren der peerden van België gediskuteerd. Deze voorstel is door M. Coemans bestreden, door de heeren de Renesse en den Minister der Financien goedgekeurd en door de meerderheid der Kamer aengenomen geworden.

In deze en volgende zittingen heeft de Kamer verscheidene kredieten aen de departementen van Oorlog, openbare werken, inwendige en justitie verleend; de beraedslaging dier wetsontwerpen doet weinig of geen tegenstreving ontstaan, behalve een, namentlyk datgene betrekkelyk met het vervorderen der kerk van Laeken, ter gedenkenis van wylen onze Koningin Maria-Louisa opperigt. Een groot getal leden hebben zich by de stemming van dit krediet onthouden ter oorzaak der onwettigheden die ter dier gelegenheid gepleegd zyn geworden.

De *Echo de Bruxelles* bevat een merkwaardig artikel over het verbod van den uitgang der peerden uit België, door de Ministers voorgesteld, en door de Kamers byna eenpariglyk aengenomen.

Zie hier wat dit artikel belangryks in heeft. België is onzydig. Lands-neutraliteit geeft den Belgen regten, maer legt hun ook pligten op. Het is noodig dat men zyne pligten niet miskenne, om zyne regten geen nadeel te veroorzaken. Men moet de zaken welke met onze neutraliteit onafscheidbaar zyn, met moed en verstand durven bezien, om zich niet laten te verre mede te slepen, om de zwakheid te vermyden welke slaapt als men moet daden verrigten, om de wantrouw welke uitdaegt te ontgaen, en om de ontroering welke verblindt te ontvlugten.

Is deze maetregel nu, van geene peerden niet meer laten uit te gaen, overeenkomstig met onze pligten?

Wy aerzelen niet eens hierop neen te antwoorden.

Is het noodig te zeggen waerin onze neutraliteit bestaat?— Zy verbiedt ons, ons met de twisten van Europa te bemoeijen. Zy ontzegt het ons iemand aen te vallen, eene oorlogende magt te helpen, en geene hoogaemde mogendheid iets in den weg te leggen.

Zoo Frankryk en Pruisen tegen elkander in oorlog zyn, zal het verbod van de uitlevering onzer peerden beide deze mogendheden treffen.

Wy zullen niets voor een' van hen doen, terwyl wy ons tegen beide te gelyker tyd verklaren. Heeft dit verbod in de huidige omstandigheid het karakter niet van partydigheid, en is het niet waer dat de laetst gedragen wet aen Frankryk tegenstrydig is, wyl wy weten dat Oostenryk op geen dry honderd mylen afstands zich hier peerden zal komen aenschaffen.

Frankryk ligt voor onze deur; de peerden welke de franschen hier kochten bragten onze landlieden veel winst op, en daerenboven is het bevel van geene peerden meer uit te leveren, geene akt meer van onzydigheid.

Het is door zulk verbod dat Hanover en Beijeren hunne vyandyge inzichten wegens Frankryk aen den dag gelegd hebben.

Onder het opzigt van Binnenland is dit verbod eene onrechtvaardigheid.

Onder voorwendel van het algemeen nut, berooft men den landbouwer van den wettigen prys dien hy voor zyne peerden had kunnen vragen, indien de peerden mogten uitgeleverd worden.

Indien Belgisch Staatsbestuur peerden noodig heeft, dat kan zich dezelve aenschaffen, zonder eerst er den prys van te verlagen. De staet zou ze duer betalen, doch is het niet billyk dat de onkosten door alle Belgen gedragen worden, en is het niet onrecht van de onkosten slechts op de buitenlieden te doen vallen.

De Contribuablen zyn het en niet de landlieden die de remonteering der ruitery moeten betalen. Om de lasten der schatkist te verzachten, heeft men niet gevreesd dezelve den landlieden op te stooten; en dit is noch regtvaardig noch politiek.

Indien gy zegt dat het den lande nuttig is dat de peerden niet uitgaen, zult gy dan ook zeggen dat het nuttig ware zoo de wapenen, de kolen en het yzer in het land moesten blyven? Maer dan zult gy de verdedigers der kolen, der wapenen en van het yzer voor u zien staen.

De Landbouwers-zaak heeft slechts éenen verdediger in Mynheer Coomans gevonden. Deze volksvertegenwoordiger heeft vruchteloos de welsprekendheid van den goeden zin gebruikt om den maetregel te doen verwerpen; hy is er niet ingeslaegd. Wat wilt gy dat hy tegen allen te gelyk dede?

Wat hebben de Heeren Demoor en Pierre gedaan? — Zy nogthans vertegenwoordigen eene provincie waer de peerden-teeling en derzelve verkoop het ernstigste zyn; men zou byna kunnen zeggen de eenigste nering der inwooners. Volstrekt niets, en komen morgen de Kiezigen weder dan zullen ze de kiezeren meer boter dan brood beloven.

STADSNIEUWS.

De heer Alphonse Daenen, van Sint-Truiden, heeft den 16 dezer maend te Hasselt zyne examen als landmeter gedaan.

— In een verslag dat Mynheer de Gouverneur der provincie Limburg aen den Minister van binnenlandsche zaken heeft toegezonden over het gebruik der vlaemsche taal in de provincie Limburg, word er bestadigt dat de akten van den Civieln staet te Maeseyck, te Hasselt en te Tongeren in 't vlaemsch, terwyl zy te Sint-Truiden alleen in 't fransch opgesteld worden. Is het niet om gryze haren te krygen als men het nahoort?

BINNENLAND.

Verleden zaterdag, 14 mei, heeft het vuer der schoone pachthoeve van den Heer Naveau, te Opheers, in asschen gelegd. Al de dieren, op de hoornbeesten na, zyn verbrand geworden. Niets is er overgebleven dan de woning.

De schade wordt op honderd duizend franken berekend. Eene brigade gendarmen van Wareme is ter plaetse gesnel. De vuerspuut van Wareme werd door den burgemeester naer Opheers gezonden, verzeld van eene menigte inwooners die de grootste diensten bewezen hebben.

Men kent de oorzaak van dit ongeluk niet, doch men geloof dat de kwaedwilligheid er niet vreemd aen gebleven is.

Men kondigt ons aen dat er 28 peerden, 2 koeijen en 60 varkens zyn omgekomen.

— De wapen-fabrikatie van Luik zal binnen kort een levendig aenzien krygen. Reeds heeft het Saksisch gouvernement aen het huis Malherbe eene bestelling gedaan van 20,000 karabynen. Van een anderen kant zal het engelsche gouvernement 400,000 karabynen en geweren doen maken, waer van de helft, ter weerde van 10 millioen, aen den luikschen wapenhandel zal gegund worden. De andere helft is bestemd voor wapenfabrieken van Birmingham.

— Men schryft uit Schilde aen het *Handelsblad*:

Dezen nacht om 1 uer heeft er in onze gemeente een stoute aanslag plaets gehad; om gezegd uer zyn er 9 of 10 personen aen het huis gekomen van pachter Wouters, en na hunne voorzorgen genomen te hebben om den bandhond stil te houden en niet verrast te worden, hebben zy met een stuk boom de deur van Wouters in den vloer geworpen.

De pachter en de andere huisgenoten werden wakker gemaekt en riepen om hulp. De buerman, pachter Voet, dit hoorende, kwam aen zyn venster. Beneden aen zyne deur stonden echter twee kerels, die hem zegden: « Voet, als ge uw deur uitkomt, zyt gy dood. »

Midderwyl heeft men het huis van Wouters leeg gemaekt: vier mannen kwamen binnen en stalen 40 fr. in geld, al de kleederen, vier hespen en wat hun verder in de hand viel; verder sloegen zy nog het een en ander aen stukken. De posten waren van alle kanten uitgezet: twee aen de achterdeur, een aen het hondskot, twee by Voet.

Men heeft den pachter bedreigd hem het leven te benemen, als hy zich verroerde om hulp te roepen, of zich te verdedigen. De kerels waren niet zwart gemaekt; echter zyn zy onbekend. Men zal ze echter al heel gauw achter de traliën hebben zitten.

— Men schryft uit Brugge:

Zondag 's avonds had de dochter eener herberg hare handen over eene doos gelegd met fosforen gevuld. De stokkens schoten in vuer, en vooraleer het meisje hare handen terug getrokken had, had de fosfor haer uitwerksel gehad, aenstonds had de inflammatie zich er in gezet.

Men zegt dat dit meisje in schrikkelijke pynen bezweken is.

— Men schryft uit Doornik, 16 mei:

De vrees van soldaet te moeten worden, heeft een jongeling van ons arrondissement eene zaak doen bedryven, welke heden zeldzaam is. De genaemde Huijbrecht Renzet, van de gemeente Grandwet, had zulkdanigen schrik van de krygsdienst dat hy, in de hoop ervan verschoond te zullen worden, zich den wys-vinger der regterhand gedeeltelyk afkapte. Na een onderzoek is deze miliciaen ter beschikking gesteld van het departement van oorlog, overeenkomstig met het artikel 168 der wet van 8 january 1817, welke zegt dat de milicianen, die zich in zulk eenen toestand bevinden, in de kolonnen (?) of wel elders voor den dienst van het leger zullen gebruikt worden.

OOSTENRYK.

De *Echo de Bruxelles* zegt het volgende over den begonnen oorlog:

De veldtocht is in Piemont sedert den 29 april, dat is sedert twintig dagen, geopend.

Wat heeft men binnen die tusschenruimte van tyd verrigt. Herkentenissen gedaen. Generael Souwarrow zou de Oostenrykers sterk gelacht hebben, en generael Bonaparte zou nooit zoo lang gewacht hebben.

Den oorlog verklaren, den aenval beginnen, aenkondigen dat men een land gaet ontwapenen, zyn sterke besluiten welke eene snelle en krachtadige tenuitvoering eusschen. Iedereen zegt dat deze twee hoedanigheden den Oostenrykern onthreken. Hun opperhoofd generael Giulay past zeer goed aen de langzaamheid zyners soldaten. Zoo een fransche generael dit deed, zou hy misschien reeds gansch zyn aenzien by het leger verloren hebben.

Overigens, Oostenryk bedreef dezelve fout in 1792, en de Pruisische generael, de hertog van Brunswyk, die langs den Oosterkant Frankryk binnenrukte, bezwaerde die fout nog in plaets van de zelve te herstellen.

Den oorlog werd in 1792 den 2de april verklaerd, en de Oostenrykers kwamen slechts in November van hetzelfde jaer de stad Lille belegeren. De Pruisen van hunnen kant, boden zich in de pleinen van Champagne, ten getalle van honderd vyftig duizend aen, in den loop der zelfde maend, terwyl nogthans de hertog van Brunswyk zyn *manifest* van Coblenz den 25 july afgezonderd had.

Al die zoo zwak gedane poogingen liepen ook slecht ten einde. Een leger van honderd vyftig duizend Pruisen liet zich door vyftig duizend vrywilligers den schrik aenjagen, en smolt gelyk een sneeuwbal by de stralen der zon.

Men heeft gelyk het te zeggen: zoohaest men by eene indrukking of oproer aerselt, gaet men achteruit. De Oostenrykers hadden zich dit in 1839 moeten erinneren.

**SOCIÉTÉ ROYALE D'HARMONIE
DE SAINT-TROND.**

La Commission administrative porte à la connaissance du public, que dans sa séance du 12 mai 1859, elle a, à la majorité des voix, adopté les dispositions suivantes :

Art. 1. Par dérogation à l'article 37 du règlement, toute personne présentée en deans les dix jours, à dater du 16 Mai courant, par deux commissaires de la Société, sera admise comme membre honoraire sans avoir au préalable à subir l'épreuve du ballottage.

Art. 2. Toutes les autres dispositions du règlement restent en vigueur.

Art. 3. Quoique la rétribution annuelle ne prenne cours qu'à compter du 1er Juillet 1859, les personnes admises en vertu de l'art. 1er ci-haut, pourront néanmoins assister, gratuitement, à toutes les fêtes que donnera la Société, du jour de leur admission jusqu'au 1er Juillet prochain.

GROOTE VERKOOP

VAN

ENGELSCH GRAS

IN HET VIN

TE ZOUT-LEEUV.

Op MAENDAG 6 Junius 1859, om 10 uren voor middag, zullen Mynheeren H. BONNOMME, H. DE PITTEURS en Cie, door het ministerie van den Greffier BECKERS te Zout-Leeuw verblijvende, publiek op crediet aen de meestbiedende ter plaetse verkoopen :

Verscheidene hectaren alderschoonste Engelsch GRAS, staen wassende en in koopen geteekend, in het gewezen Vin.

Men zal zich vergaderen aen het Fabriek.

VERKOOP

VAN

EIKE EERSTERS

MUTSAERDEN EN SPAENDERS

MAENDAG 30 Mei 1859, om elf uren voor middag, zal Andries ZAUWENS van Nieuwenhoven, ter plaetse ten meestbiedend en op crediet voor de Notarissen DELGEUR en VANHAM verkoopen :

600 Eike-Eerstes, dienstig tot deissems, langwagens, kepers, vitsen en latten.

600 Mutsaerden en een aental koopen spaenders.

Alle liggende in den bosch genaemd Grooten Kwint, gelegen te Schelfheide, tegen den steenweg van Sint-Truiden naer Herck-de-Stad leidende.

VERKOOP

VAN EEN GOED EN WELGELEGEN

HUIS,

te Sint-Truiden.

Op MAENDAG den 30 Mei 1859, om twee uren na middag, ten herberg van Bonaventure VANAKEN te St.-Truiden by den Houtmerkt, aen Nieuwpoort, zal Catharina LENAERTS, weduwe van Henricus BESSEMANS van Sint-Truiden, benefens hare kinderen, publiek en ten meestbiedend verkoopen voor den Notaris COEMANS :

Een goed en welgelegen HUIS, met aenhang en eenen grooten Moeshof, gelegen te St.-Truiden in de straet, leidende van den Houtmerkt naer Ste-naert-berg, palende de straet, van eene zyde Joanna Balis, wed. Peeters, van achter den heer Bonaventure Jonkheer De Creeft, en van de andere zyde Gertrudis Coninckx.

Bewoont door den genoemden Bonaventure Vanaken, herbergier en door de verkoopster.

BERICHT.

De heeren Bestuenders van het Bureel van Weldadigheid der stad Sint-Truiden, zullen aldaer in

eenen der zalen van het stadhuis, op den 7 Juny 1859, om negen uren s'morgens, door het ministerie van den Notaris COEMANS, openbaerlyk doen verpachten verscheide goederen gelegen binnen de gemeentens : Aelst, Attenhoven, Berlingen, Borgloon, Borlo, Bouckhout, Brusthem, Gelinden, Gelgem, Ginkelom, Gorssum, Halmael, Hauthem, Heers, Houppertingen, Kerkom, Kleyn-Gelmen, Mettecoven, Mielen-Boven-Aelst, Montenaeken, Muysen, Niel, Opheers, Sint-Truiden, Velm, Vellen, Walsbetz en Wellen, en breeder omschreven in de gedrukte affichen in de gemelde gemeentens opgeplakt.

MEN VRAEGT

VERWERS-GASTEN

Zich te adresseren by AUGUSTE GERMEYS te Cortessem.

BEKENTMAKING.

HENRI RELLEMAEKERS,

Thiensche-straet, N° 272 te Sint-Truiden,

heeft de eer het publiek kenbaer te maken, dat by hem te bekomen is, eerste kwaliteit Rundvleesch, Kalfvleesch en Verkensvleesch.

Alles aen civile pryzen.

UIT ER HAND TE KOOP

MET VIER RADERS.

Zich te bevragen op het bureel van dees blad.

BEKENDMAKING.

Gerard Mathys,

Hovenier Bloemiste in de Ark van Noé, aen de statie te Sint-Truiden, heeft de eer het publiek kenbaer te maken, dat by hem te bekomen zyn extra schoone serre-planten, schoon in den bloei voor met de maend Mei te sieren, zooals Heliotropes, Gerariums, Cinnerrairs, Résedas, Calceolairs, Fuchias, etc. en nog meer andere te veel om te melden.

Men kan dezelve dagelyks komen bezigtigen.

Alles aen zeer geringe pryzen.

L. CRILLEN-SCHEVENELS.

Woonende in de Steenstraet, (St.-Gangulphus-poort)

N° 549 TE SINT-TRUIDEN.

Heeft de eer het publiek kenbaer te maken, dat by zich komt te stellen als MEESTER Verwer en Batiment-Schilder, en dat by hem te verkrygen zyn alle soorten van Verwen en al hetgeen den Verwer-Stiel aengaet.

Alles aen civile pryzen.

LE PHÉNIX,

COMPAGNIE BELGE D'ASSURANCES,

contre l'incendie, le feu du ciel et l'explosion du Gaz

Primes fixes, défiant toute concurrence.

P. L. Eglises et édifices publics à 23 C^{es} par mille fr^s.

Maisons d'habitations (en ville) à 30 C^{es} par mille fr^s.

AGENT PRINCIPAL à St.-Trond, H. LEUNEN,

Agent d'affaires, Rue des Chevaliers N° 678.

TE KOOP,

EENEN WINKEL onlangs nieuw gemaakt, met Kraem en Glazen Kassen, dienstig voor alle gerief.

Zich te adresseren op het bureel van dit blad.

GUANO BELGE,

Fabriqué par MM. GITS et Cie à Anvers.

A 22 Francs les 100 Kilog.

DÉPOT. — Chez H. LEUNEN, Secrétaire du Comice Agricole, Rue des Chevaliers N° 678, à Saint-Trond.

Verandering van Wooning.

M. MIGALITZ heeft de eer het publiek kenbaer te maken, dat hy zyne wooning gevestigd heeft, GROOTE MARKT, N° 3, (in het Rood Leeuwen.)

Hy recomandeert zich byzonder voor de goede kwaliteit van Brillen, Snuifdoozen, Scheermessen, enz., alsook allerhande Speelgoed. (Eerste kwaliteit en allerhande soorten, aen civile pryzen.)

NB. Men mag de Brillen en Scheermessen ook wederbrengen indien zy niet dienstig zyn.

HENRARD ANDRÉ, a l'honneur d'informerle

public, qu'il vient d'établir un magasin de Sabots Français, chez Mr L. NEUCKENS, cabaretier, hors la porte de Tirlemont, à Saint-Trond.

A un prix modéré.

Son Magasin sera ouvert le 1er Mercredi et Jeudi de chaque mois.

MARKTPRYZEN DER GRANEN.

Diest, 18 Mei.		Diest, 14 Mei.	
Tarwe	hect. 19-95	Tarwe	hect. 19-25
Koren	" 14-00	Koren	" 13-60
Haver	" 11-40	Haver	" 11-70
Garst	" 17-40	Garst	" 18-00

Hasselt, 17 Mei.		Hasselt, 13 Mei.	
Tarwe	100 kil. 25-80	Tarwe	100 kil. 24-00
Koren	" " 19-00	Koren	" " 19-10
Haver	" " 22-70	Haver	" " 23-50
Gerst	" " 20-00	Gerst	" " 21-00

Leuven, 16 Mei.		Thienen, 17 Mei.	
Tarwe	100 kil. 25-04	Tarwe	100 kil. 25-44
Koren	" " 17-74	Koren	" " 18-92
Haver	" " 21-24	Haver	" " 22-40
Garst	" " 19-04	Garst	" " 00-00

St-Truiden 18 Mei.		St-Truiden 14 Mei.	
Tarwe	100 kil. 24-75	Tarwe	100 kil. 24-75
Koren	" " 18-55	Koren	" " 18-55
Haver	" " 22-00	Haver	" " 21-75
Garst	" " 20-21	Garst	" " 20-21

BURGERLYKEN STAND DER STAD SINT-TRUIDEN.

Aengiften van den 13 tot 20 Mei 1859.

GEBOORTENS.

Mannelyk 3. — Vrouwelyk 2.

HUWELYKEN.

Menten, Lambertus, daglooner, met Plevoets, Christina, zonder beroep.

Swartenbroux, Petrus, daglooner, met Bruyninckx, Barbara, zonder beroep.

Bollaers, Petrus, schaeliedekker, met Schepers, Maria-Catharina.

Debruyne, Eugenius-Lambertus, geneesheer, met Delgeur, Maria-Josephina-Mathilda.

OVERLYDENS.

Pipeleers, Henricus-Lambertus, oud 22 jaren jongman. Rens, Joanna, oud 71 jaren, weduwe van Cornelius Kemperneers.

Kesen, Anna-Catharina, oud 72 jaren, echtgenoot van Petrus-Arnoldus Govaerts.

Pollenus, Maria-Agnes, hovenierster, weduwe van Petrus Michiels.

Vanherck, Arnoldus, dienstknecht, oud 56 jaren jongman. Bessemans, Martinus, landbouwer, oud 74 jaren wedu-wenaer van Barbara Plevoets.

Dethion, Nicolaus, echtgenoot van Agnes Noé.

Sevenants, Petrus-Ibbertus, landmeter, oud 56 jaren jongman.

Hermans, Maria, jongedochter, oud 22 jaren.

3 kinderen onder de 7 jaren.

Sint-Truiden. Boekdrukkery van de kinderen Milis.